

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Janou Přibylovou ve věci

žalobkyně: **AQS, a.s.**, IČO 25655922
sídlem Kunětická 2534/2, 120 00 Praha 2

zastoupena advokátem JUDr. Janem Křivánkem
sídlem Sokolovská 37/24 , 18600 Praha

proti
žalovanému: **[Jméno a Příjmení]**, nar. [Datum],
bytem [Místo]

o zaplacení 372 427 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 372 427 Kč s úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z této částky od 28. 5. 2024 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 37 280 Kč k rukám JUDr. Jana Křivánka, zástupce žalobkyně, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice soudní poplatek za žalobu ve výši 18 622 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se po žalovaném domáhala zaplacení v záhlaví uvedené částky s příslušenstvím, s odůvodněním, že žalovaný na filehostingovém internetovém serveru [Název 15] (tzv. úložiště) pod přezdívkou "[Název 1]", minimálně v době od 21. 7. 2015 do 15. 3. 2021 neoprávněně zpřístupnil audiovizuální díla, k nimž v předmětnou dobu držela žalobkyně výhradní právo ke sdělování veřejnosti prostřednictvím internetu, konktrétně mimo jiné: [Název 2], orig. název [Název 2], rok výroby 2020, které zpřístupňoval od 18.9.2019, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 15.1.2020, [Název 3], orig. název [Název 4], rok výroby 2019, které zpřístupňoval od 6.12.2018, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 5.6.2019, [Název 5], orig. název [Název 6], rok výroby 2020, které zpřístupňoval od 27.3.2020, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 17.6.2020, [Název 7], orig. název [Název 7], rok výroby 2019, které zpřístupňoval od 11.7.2019, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 28.8.2019, [Název 8], orig. název [Název 9], The, rok výroby 2016, které zpřístupňoval od 23.8.2016, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 17.8.2016, [Název 10], orig. název [Název 11], rok výroby 2019, které zpřístupňoval od 26.11.2018, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 20.2.2019, [Název 12], orig. název [Název 13], rok výroby 2016, které zpřístupňoval od 1.8.2016, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 10.8.2016, [Název 14], orig. název [Název 14], rok výroby 2018, které zpřístupňoval od 15.9.2018, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 28.11.2018. Zpřístupňování bylo prokázáno v řízení před Okresním soudem v Hodoníně, konkrétně trestním příkazem č.j. 2 T 55/2022-459 ze dne 20.5.2022, který nabyl právní moci dne 28.9.2022. Trestním příkazem byla dle ustanovení § 229 odstavec 1 trestního řádu poškozená žalobkyně odkázána s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Protiprávnost jednání žalovaného spočívá v neoprávněném užití audiovizuálních děl, které jsou autorským dílem ve smyslu § 2 zák. č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále autorský zákon či aut. zák.). Žalobkyně byla po celou dobu, kdy žalovaný předmětná díla neoprávněně zpřístupňoval, držitelkou výhradní licence k užití těchto děl jejich sdělováním veřejnosti prostřednictvím internetu na základě konkrétních licenčních smluv. Žalobkyně se domáhá zaplacení částky ve výši 372 427,- Kč jako bezdůvodného obohacení vzniklé na straně žalovaného tím, že bez právního důvodu užil majetkové hodnoty žalobkyně, čímž ušetřil náklady na zaplacení odměny za získání licence k užití filmů, přičemž v souladu s ustanovením § 40 odst. 4 věta druhá zák. č. 121/2000 Sb. činí výše bezdůvodného obohacení dvojnásobek odměny, která by byla obvyklá za získání příslušné licence k užití díla v době neoprávněného nakládání s dílem. Za dílo [Název 2] částky ve výši 84 427,- Kč, tj. podílové odměny za stažení jedné EST kopie ve výši 145,563 Kč krát počet stažení EST rozmnoženin třetími osobami z emise realizované žalovaným (290) krát dva (2) jako dvojnásobek obvyklé odměny zaokrouhlené na celé koruny (Kč); za dílo [Název 3] částky ve výši 36 000,- Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 18 000,- Kč, za dílo [Název 5] částky ve výši 60 000,- Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 30 000,- Kč, za dílo [Název 7] částky ve výši 36 000,- Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 18 000,- Kč, za dílo [Název 8], částky ve výši 60 000,- Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 30 000,- Kč, za dílo [Název 10], částky ve výši 24 000,- Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 12 000,- Kč, za dílo [Název 12], částky ve výši 36 000,- Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 18 000,- Kč, za dílo [Název 14], částky ve výši 36 000,- Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 18 000,- Kč. Žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení předžalobní výzvou z 3.4.2025.

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

3. Soud ve věci rozhodoval postupem dle § 115a o. s. ř., neboť jak žalobkyně, tak žalovaný s tímto postupem vyjádřili souhlas.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

4. Z trestního příkazu Okresním soudem v Hodoníně ze dne 20.5.2022, č.j. 2 T 55/2022-459, který nabyl právní moci dne 28.9.2022, soud zjistil, že žalovaný byl uznán vinným spácháním trestného činu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi dle § 270 odst. 1 tr. zákoníku, neboť v době od 21. 7. 2015 do nejméně 15. 3. 2021 neoprávněně zpřístupnil audiovizuální díla, k nimž v předmětnou dobu držela žalobkyně výhradní právo ke sdělování veřejnosti prostřednictvím internetu, konktrétně mimo jiné: [Název 2], orig. název [Název 2], rok výroby 2020, které zpřístupňoval od 18.9.2019, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 15.1.2020, [Název 3], orig. název [Název 4], rok výroby 2019, které zpřístupňoval od 6.12.2018, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 5.6.2019, [Název 5], orig. název [Název 6], rok výroby 2020, které zpřístupňoval od 27.3.2020, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 17.6.2020, [Název 7], orig. název [Název 7], rok výroby 2019, které zpřístupňoval od 11.7.2019, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 28.8.2019, [Název 8], orig. název [Název 9], The, rok výroby 2016, které zpřístupňoval od 23.8.2016, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 17.8.2016, [Název 10], orig. název [Název 11], rok výroby 2019, které zpřístupňoval od 26.11.2018, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 20.2.2019, [Název 12], orig. název [Název 13], rok výroby 2016, které zpřístupňoval od 1.8.2016, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 10.8.2016, [Název 14], orig. název [Název 14], rok výroby 2018, které zpřístupňoval od 15.9.2018, když dílo bylo vydáno na komerčních nosičích dne 28.11.2018. Žalobkyně byla odkázána s náhradou škody na řízení občanskoprávní.

5. Z licenční smlouvy s poskytovatelem licence Vertical Distribution Limited z 18.9.2018 soud zjistil, že žalobkyně byla od 18.9.2018 do 28.12.2020 držitelkou výhradní licence mimo jiné k užití video on demand, tedy video na vyžádání a zpřístupňování díla veřejnosti dálkovými způsoby k dílu [Název 2].

6. Z licenční smlouvy s poskytovatelem licence Vertical Distribution Limited z 18.9.2018 soud zjistil, že žalobkyně byla od 18.9.2018 do 17.2.2020 držitelkou výhradní licence mimo jiné k užití video on demand, tedy video na vyžádání a zpřístupňování díla veřejnosti dálkovými způsoby k dílu [Název 3].

7. Z licenční smlouvy s poskytovatelem licence Vertical Distribution Limited z 11.4.2019 soud zjistil, že žalobkyně byla od 11.4.2019 do 29.5.2021 držitelkou výhradní licence mimo jiné k užití video on demand, tedy video na vyžádání a zpřístupňování díla veřejnosti dálkovými způsoby k dílu [Název 5].

8. Z licenční smlouvy s poskytovatelem licence Vertical Distribution Limited z 22.11.2017 soud zjistil, že žalobkyně byla od 22.11.2017 do 27.8.2020 držitelkou výhradní licence mimo jiné k užití video on demand, tedy video na vyžádání a zpřístupňování díla veřejnosti dálkovými způsoby k dílu [Název 7].

9. Z licenční smlouvy s poskytovatelem licence A Company Film Licensing KFT z 17.5.2016 soud zjistil, že žalobkyně byla od 17.5.2016 do 16.5.2021 držitelkou výhradní licence mimo jiné k užití video on demand, tedy video na vyžádání a zpřístupňování díla veřejnosti dálkovými způsoby k dílu [Název 8].

10. Z licenční smlouvy s poskytovatelem licence Vertical Distribution Limited z 18.9.2018 soud zjistil, že žalobkyně byla od 18.9.2018 do 14.1.2020 držitelkou výhradní licence mimo jiné k užití video on demand, tedy video na vyžádání a zpřístupňování díla veřejnosti dálkovými způsoby k dílu [Název 10].

11. Z licenční smlouvy s poskytovatelem licence StudioCanal z 23.4.2015 soud zjistil, že žalobkyně byla od 6.3.2015 do 19.10.2030 držitelkou výhradní licence mimo jiné k užití video on demand, tedy video na vyžádání a zpřístupňování díla veřejnosti dálkovými způsoby k dílu [Název 11]: [Název 12].

12. Z licenční smlouvy s poskytovatelem licence Vertical Distribution Limited z 17.3.2017 soud zjistil, že žalobkyně byla od 17.3.2017 do 27.10.2019 držitelkou výhradní licence mimo jiné k užití video on demand, tedy video na vyžádání a zpřístupňování díla veřejnosti dálkovými způsoby k dílu [Název 14].

13. Z podlicenční smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a společností Telefónica O2 Czech republic a.s. bylo prokázáno, že cena podlicence k užití audiovizuálního díla jako videa on demand se pohybuje v rozmezí megahit 40 000 Kč, curren titul uvedeno v kině 25 000 Kč, curren titul uvedeno na DVD 15 000 Kč.

14. Z podlicenční smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a společností O2 Czech republic a.s. bylo prokázáno, že cena podlicence k užití audiovizuálního díla jako videa on demand se pohybuje v rozmezí megahit 30 000 Kč, curren titul uvedeno v kině 18 000 Kč, curren titul uvedeno na DVD 12 000 Kč.

15. Fakturou č. FV2201400013 žalobkyně vystavenou pro Apple Distribution International bylo prokázáno, že za film [Název 2] byla požadována k zaplacení za jedno stažení částka 5,7706 Eur.

16. Přehledem stažení bylo prokázáno, že dílo [Název 2] bylo staženo 290 krát.

17. Předžalobní výzvou ze dne 3.4.2025 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení žalobou uplatněné částky.

18. Dle § 12 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, autor má právo své dílo užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem či prvky a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiná osoba může dílo užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem.

19. Dle § 12 odst. 4 písm. a) a f) autorského zákona právem dílo užít je zejména právo na rozmnožování díla a právo na sdělování díla veřejnosti.

20. Dle § 40 odst. 4 autorského zákona právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.

21. Dle § 2991 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.

22. Pro posouzení nároku žalobkyně je zásadním, že autorské právo je výlučným právem absolutní povahy a jako takové působí proti všem. Právo autorské pak zahrnuje podle ustanovení § 10 citovaného autorského zákona výlučná práva osobnostní (§ 11 cit. zákona) a výlučná práva majetková (§ 12 a násl. tohoto zákona). Majetkovým právem upraveným § 12 autorského zákona je právo dílo užít. Toto právo náleží autorovi díla a jiným osobám pouze tehdy, pokud jim autor udělí smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva (licenční smlouva). Užití díla obecně není autorským zákonem ani mezinárodními smlouvami či právem Evropských společenství nijak vymezeno (viz Kříž J. a kol: Autorský zákon. Komentář a předpisy související. Linde Praha a. s., Praha 2005, str. 88 a násl.). Ustanovení § 12 odst. 4 autorského zákona však obsahuje demonstrativní výčet práv, jejichž výkonem dochází k užití autorského díla, přičemž způsoby užití díla vyplývající z tohoto ustanovení jsou pro účely autorského zákona vymezeny v ustanoveních § 13 až § 23 tohoto zákona.

23. Soud je vázán trestním příkazem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 20.5.2022, č.j. 2 T 55/2022-459, který nabyl právní moci dne 28.9.2022 (§ 135 odst. 1 o. s. ř.), když bylo prokázáno, že žalovaný na filehostingovém internetovém serveru [Název 15] (tzv. úložiště) pod přezdívkou "[Název 1]", minimálně v době od 21. 7. 2015 do 15. 3. 2021 neoprávněně zpřístupnil audiovizuální díla, k nimž v předmětnou dobu držela žalobkyně výhradní právo ke sdělování veřejnosti prostřednictvím internetu, čímž porušil autorský zákon a zasáhl do práv žalobkyni. Žalobkyně dále prokázala, že je na základě (výlučné) licence držitelkou autorských práv k audiovizuálním dílům [Název 2], orig. název [Název 2], rok výroby 2020, [Název 3], orig. název [Název 4], rok výroby 2019, a [Název 10], orig. název [Název 11], rok výroby 2019, [Název 5], orig. název [Název 6], rok výroby 2020, [Název 7], orig. název [Název 7], rok výroby 2019, [Název 8], orig. název [Název 9], The, rok výroby 2016, [Název 12], orig. Název [Název 13], rok výroby 2016 a [Název 14], orig. název [Název 14], rok výroby 2018.

24. Nárok na zaplacení částky 372 427 Kč soud po právní stránce kvalifikoval jako nárok na vydání bezdůvodného obohacení, opírající se o ustanovení § 2291 odst. 1 o. z., konkrétně jako nárok na vydání toho, oč se žalovaný obohatil sdělováním audiovizuálních děl veřejnosti, aniž by k takovému způsobu užití děl získal od žalobkyně potřebnou licenci. Obecně totiž platí, že užije-li někdo libovolným způsobem cizího díla bez některého z právních důvodů stanovených v autorském zákoně, je zpravidla naplněna skutková podstata soukromoprávního deliktu bezdůvodného obohacení (condictio) podle § 2991 a násl. o.z. Jednalo by se o condictio indebiti. Autorský zákon totiž odlišně od obecné úpravy stanoví výši bezdůvodného obohacení pro případ nakládání s dílem bez potřebného právního důvodu, a to jako dvojnásobek obvyklé (smluvní) licenční odměny. Takto pojatý způsob určení bezdůvodného obohacení ztrácí povahu pouhého restitučního nároku na vydání bezdůvodného obohacení a blíží se již pojetí sankčnímu formou soukromé pokuty. Dvojnásobná výše bezdůvodného obohacení v sobě zahrnuje jak vydání neoprávněného majetkového prospěchu, tak mimo to i soukromou pokutu vyplácenou k rukám majitele práva za neoprávněné užití duševního vlastnictví. (srov. obdobný přístup dle autorského zákona z roku 1953, viz § 64 odst. 3 zák. č. 115/1953 Sb., a v současnosti v úpravě absolutního osobnostního práva dle § 3004 odst. 2 o.z.) Soud dále postupoval podle § 40 odst. 4 věty druhé aut. zák. a žalobkyni namísto práva na vydání skutečné částky, o kterou se žalovaný svým jednáním obohatil, přiznal právo na zaplacení dvojnásobku odměny, která byla za získání takové licence v době neoprávněného zásahu obvyklá. V tomto směru bylo prokázáno, že žalobkyně pro poskytnutí oprávnění ke sdělování audiovizuálního díla zahraničního formou video od demend zásadně smlouvy, které rozlišují megahit a běžné filmy s uvedením v kině a na DVD, kdy sazby se pohybují v rozmezí 40 000 Kč až 12 000 Kč. V případě díla [Název 2] žalobkyně prokázala, že obvykle je společnosti Apple za jedno stažení účtována částka 145,563 Kč. Soud tedy nevidí důvod, pro který by tyto částky neměly být považovány za obvyklou výši licenční odměny ve smyslu § 40

odst. 4 věty druhé aut. zák. Soud považuje za obvyklou výši bezdůvodného obohacení u díla [Název 2] ve výši 84 427 Kč, tj. 145,563 Kč krát počet stažení 290 krát dva jako dvojnásobek obvyklé odměny, za dílo [Název 3] částku ve výši 36 000 Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 18 000 Kč, za dílo [Název 5] částku ve výši 60 000 Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 30 000,- Kč, za dílo [Název 7] částku ve výši 36 000 Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 18 000 Kč, za dílo [Název 8], částku ve výši 60 000 Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 30 000 Kč, za dílo [Název 10], částku ve výši 24 000 Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 12 000 Kč, za dílo [Název 12], částku ve výši 36 000 Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 18 000 Kč, za dílo [Název 14], částku ve výši 36 000 Kč, tj. dvojnásobek obvyklé výše minimální garance 18 000 Kč. Výše bezdůvodného obohacení žalovaného tak činí částku 372 427 Kč. Kromě jistiny soud žalobkyni přiznal i zákonný úrok z prodlení dle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., a to ode dne uplynutí lhůty ve výzvě k plnění.

25. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 151 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a žalobkyni, která byla ve věci plně úspěšná, přiznal na náhradě těchto nákladů částku 37 280 Kč, když jí náleží náhrada nákladů účelně vynaložených na zastupování advokátem, které jsou tvořeny odměnou advokáta za zastupování žalobkyně podle § 6 odst. 1 a § 8 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „a. t."), ve výši 29 460 Kč za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní výzva a žaloba) po 9 820 Kč, paušální náhradou hotových výdajů vynaložených advokátem v souvislosti s poskytnutou právní službou podle § 13 odst. 4 a. t. ve výši 1 350 Kč za tři úkony právní služby po 450 Kč a náhradou za daň z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen ze své odměny a ze svých náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu. Platební místo bylo stanoveno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř.

26. Žalobkyně své nároky řádně a včas uplatnila v trestním řízení vedeném před Okresním soudem v Hodoníně. V rámci trestního řízení byl žalovaný trestním příkazem ze dne 20.5.2022, č.j. 2 T 55/2022-459, uznán vinným z přečinu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a žalobkyně byla se svými nároky odkázána na řízení věcech občanskoprávních, což znamená, že jí podle § 11 odst. 2 písm. q) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, svědčí osobní osvobození od soudních poplatků. To je důvodem, proč soud ve výroku III. tohoto rozsudku v souladu s § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek za žalobu, jehož výše se řídí položkou 1 bodem 1 písm. b) Sazebníku soudních poplatků a činí 18 622 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena v souladu s § 7 odst. 1 ve spojení s § 4 odst. 1 písm. j) zákona o soudních poplatcích. Soudní poplatek lze poukázat na bankovní účet soudu č. 3703-2928021/0710, variabilní symbol 1211000625.

27. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto v souladu s § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř. , neb ke stanovení delší lhůty k plnění soud neshledal důvod.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuční návrh.

Má-li poplatník za to, že jsou u něj splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, může u soudu podat návrh, aby mu bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, a to i se zpětnou

účinností. Návrh je nezbytné podat ve lhůtě stanovené k zaplacení soudního poplatku. Jestliže soud jeho návrhu vyhoví, je zproštěn povinnosti platit soudní poplatky; poplatky zaplacené před rozhodnutím o přiznání osvobození od soudních poplatků se však nevracejí.

Praha 11. listopadu 2025

Mgr. Jana Přibylová
soudkyně